

"MADONA DE LA PAU"

De l'ombra gris dels segles vells,
per les revoltes i dreceres,
amb esclators de promaveres
pujen cada any romeus novells.
Dins tots els cors un viu desig
amb tremolors d'Ave Maria
i en l'horitzó, com llum i guia
dos noms: Sant Pere i Castellitx.
La Pedra forta, que Jesus
posá per base a sa doctrina...
Castell etern que el mal domina
i on l'Inimic resta confús.

I el bell redós, somni d'Abril,
on tot l'amor hi té l'estatge,
es fa peanya per l'imatje
de la Madona més humil...
Madona o Mare, tant s'hi val,
que entre els pinars i les alzines,
rosers cultiva sense espines,
remeis que curen de tot mal...

Correu els anys, segles pasau
en procesó, romeus que riuen...!
¿Per que serà que ara ja us diuen
Nostra Senyora de la Pau?

No digueu res, perque senzill
el vostre esguard molt bé ho senyala:
La vostra amor és l'antesala
que duu la pau del vostre Fill!